

straffelig til at bestride Lægetjenesten, beklager jeg, at han, som Læge, er saa aldeles ukyndig om Forholdene (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet!). Et Lægekor af ikke ringere Størrelse end det i Budgettet anførte bør efter mit Skjøn bibeholdes i Fredstid, for at danne en Stamme, hvorom den store Mængde Læger, der under en Krig er nødvendig, kan slutte sig. Udvalgets Idee om en Krigsreserve af Læger, som skulde tages af de Studerende, kan i og for sig indeholde noget Godt, men er aldeles utilstrækkelig til derpaa at bygge en Organisation i paakommende Tilfælde, der kan tilvejebringe det fornødne Antal Læger, der udfordres til Armeens Brug i Krig, ja, end ikke i Fred. Antallet af de Læger, man har for Diebliffet, udgjør 240, og Marsagen, hvorfor det ikke er talrigere, er, at det ikke har været muligt at tilvejebringe et større Antal; man har altsaa været nødt til at behjælpe sig dermed, men, havde det været muligt at forskaffe sig et større Antal Læger, vilde de ogsaa være blevne antagne. Forslaget gaar altsaa ud paa, at man fra 25 Læger i Fredstid, paa eengang i en paakommende Krig skal gaae over til en Organisation af 200, eller, om man kan faae dem, af 300 Læger. Man har paa beraabt sig, at man skulde kunne bruge saakaldte Børnepligtige, hvoraf man antager, at der kunde være 10 om Aaret; disse 10 om Aaret ere egentlig Studerende, som endnu ikke have taget deres Embedsexamen, og de kunne derfor, efter min Formening, ikke være syn der lig brugbare; til hvilken Grad de kunne være brugbare, kan jeg ikke vide, men jeg antager, at de ikke kunne være det i nogen synderlig Grad; de kunne være Lægehjælpere, Haandlangere, men at antæroe dem den egentlig medicinske Praxis antager jeg er ugjørligt; ikke alene mangle de dertil den

fornødne Kundskab, men de mangle ogsaa den nødvendige Routine og Tjenestefaring. De 25 Læger vilde under sædvanlige Forhold i Fredstid ikke være tilstrækkelige til de forskellige Garnisoner, som Armern har. Der er i enhver Garnison et lille Hospital, i Kjøbenhavn er der et større, som maa skee til Nød kunde besørge af en enkelt Læge, og denne Læge vilde faae en meget interessant og lærerig Post, men, dersom der kun skulde være een Læge ved dette Hospital, og de andre Læger intet skulde have med Hospitalspraxis at bestille, saa vilde de berøves en af de vigtigste og bedste Maader til i Freden at udvide deres Tjenestedygtighed og Praxis og at danne sig til duelige Hospitalslæger under Krigen, thi, naar de skulde kunne bruges i Felten, maae de kunne forestaae et Hospital. Derfor er ogsaa i Kjøbenhavn Garnisonshospitalet deelt i 3 Afsnit, for at skaffe flere Læger Leilighed til at erhverve sig Hospitalspraxis, og det har været af Hensyn dertil, at man i Kjøbenhavn har havt et større Antal Hospitalslæger end absolut nødvendigt, fordi ellers de Læger, som man behøver paa Krigsfod, vilde være mindre øvede i en af de vigtigste Dele af Forretningerne. I hver Sommer bruges der ved den aarlige Sessjon 8 Læger, 6 til Sessjonen i Kongeriget og 2 i Slesvig, og dertil maa nødvendigvis tages Overlæger, det er paalidelige Folk, som have den fornødne Praxis og Sagkyndighed, og som tillige kunde have den fornødne Indflydelse, og Anseelse ved Sessjonerne, hvor Saameget kommer an paa deres individuelle Skjøn. Udvalget omtaler aldeles ikke Underlægerne, det er dog vist, at de behøves, foruden anden Tjeneste, til at erstatte Overlægerne i Anledning af Sygdom eller Vortreise, til Detachering med Commandoer og ved Hospitalerne.